

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Andreas Daniel Habichhorst Lorenz Jetze

**Partis II. Illustriorum Isaiae Locorum Dissertatio Septima De Iuvanca Trienni, In
Excidio Moabi Ad Zoar Et Choronaiim Relata, Ex Isai. XV. 5. iuxta Germ. XVI.
iuncto Jerem. XLVIII. 34.**

Rostochii: Wepplingius, 1696

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742256863>

Druck Freier Zugang

PARTIS II.

ILLUSTRIORUM ISAIÆ LOCORUM
DISSERTATIO SEPTIMA

DE

JUVENCA
TRIENNI,
IN EXCIDIÓ MOABI

AD
ZOAR ET CHORONAJIM
RELATA,

EX ISAI. XV. 5, juxta Germ. XVI. juncto JEREM. XLVII. 34.

Quam

Auxiliante DEO·Homine&R. FCteTHEOL. consentiente,
PRÆSIDE

ANDREA DANIELE
HABICHHORSTIO,

S. Th. D. ejusdemq; PP. & Consiliario Duc.

Mekelb. Cōfistoriali, Collegiique Proff. Ducalium

ut & FCris Theol. Seniore,

Academicae sententiarum collationi

Ad d. 28. Nov. A. 1696 instituende, s̄istit

M. LAURENTIUS ~~Betze~~ Neo-March;
Ordinatus Ecclesiae Minister.

Rostochii Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typor.

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

Magnifico Universitatis Rostochiensis

p. t. RECTORI,

VIRONobilissimo, Experientissimo atq; Excellentissimo;

DN. BERNHARDO
BARNSTORFIO,

Medic. D. & P.P. celeberrimo, FCtis Medicæ Seniori
& Poliatro Gravissimo,

ut &
Nobilissimis, Experientissimo, Consultissimis, Pruden-
tissimo & Amplissimis Viris,

DN. JOH. ERNESTQ
SCHAPERO,

Med. D. & P.P. Excellentissimo, ut & FCtis
suæ h. t. Decano spectabili:

DN. JOHANNI BUKIO,

J. U. Doctori. & Reip. Rostoch. Senatori laudatissimo nec
non Consistorii Duc. Mekelb. Fiscali & Procuratori meritissimo,

DN. GEORGIO AMSELIC

J. U. Doctorando & Comiti Palatino Cæsareo fulgidissimo,

DN. FRIDERICO AMSELIC

J. U. Lic. & Univers. Rostoch. Secretario dignissimo
nec non Consistorii jam laudati Procuratori solertissimo,

Dominis Patronis, Promotoribus & Fautoribus suis
singulariter observandis & colendis,

Disputationem hanc, in sui commendationem, cum voto
prosperitatis perennaturæ

obsequiis dicat offertq;

M. Laur. Jeſt.

LOC. VIII. JSAI. XV. 5. JX. GERM. XVI.¹⁰³

Cui jungitur locus parall. JER. 48. 34.

De

Juvenatriensi, in excidio Moabi ad Zoar & Choro-
niam relata.

DISP.
VII.

POst Massa Pelescheib seu Philistinum, in
præcedentibus illustratum, incedit jam
videndum Massa Moab h. e. Prophetia,
qua Moabitis quoque excidium denun-
ciatur, qui Iudæorum quidem vicini
atque ex Loto consanguinei, infestiores
tamen ferè, quam quæcunq; gentes aliæ,
Iudæis fuerunt. Scimus enim terram illos incolu-
isse, quæ mari mortuo s. Alphaltitæ & Jordani vicina, illoq;
mari mortuo ab occasu describitur, quod ad locum Sedo-
mæ aliarumq; Civitatum cœlitus subversarum appetet:
Scimus quoq; illos à Moab, quem filia Lothi, Haranis A-
brahami fratris filii, per incestum à Parente suscepit, origi-
nem traxisse, unde & Moabitæ vocantur filij Loti Deut. 2.
9. Titulus v. Prophetiæ hujus apud Jerem. cap. 48 tanquam
in loco parallelo (qui conferri hic omnino meretur) v. 47. per
תְּנַשֵּׁם וְשָׁמֶן exponitur i. e. per judicium Moab, ubi Lutherus
habet: die Straße Moab. Nam judicium hic pœnale in
nationem Moabitarum dehinc venturum eiique denuncia-
tum continetur. Maximis enim peccatis etiam hic popu-
lus Deum offenderat: Ut enim majorum delicta prætere-
amus, quibus non tantum Iudaï, cognato sibi populo, tunc
in terram Canaan protectu adeoque exuli, panis & aquæ
convictorum denegarunt: sed & Bileamum sumtuosè ad ma-
ledicendum ipsi, quamquam irrito planè conatu, conduxe-
runt. Num. 24, 14. C. 25. 1. quapropter jam olim Deus hos
R qvo-

qvoque Moabitas inter alios à munere publico in Theocra-
tia Israëlis exclusit, Deut. 23. 3. 7. 8. ut raceamus ingentem
populi idolatriam & idolum à gente cultum, cui Camosch
erat nomen, Jer. 48. v. 7. & 13. ita ut ab eodem idolo populus
iste populus Camosch fuerit cognominatus Num 21. 29. & Jer.
48. v. 46. ut non memoremus Moabiticum Salomonis Gyn-
cæum, qvo sapientissimus ceteroqui Regum inescatus, di-
cto jam idolo Camosch, in ipso sanctæ Civitatis Jerusalēm,
conspictu, ad dextram montis Oliveti, exulta struxit. Reg.
11. 7. quæ tamen deinceps sanctus Rex Josias in reformatio-
ne destruxit 2. Reg. 23. 13. sanè populus hic non tantum su-
perbo & arrogantia atque insolenter feroci fuit spiritu, qvod
insolentis plane fastus Moabitici crimen præ ceteris notant
Prophetæ, tum noster Iaias c. 16. 6. tum qvoque Jeremias
in versu parallelo 29. cap. 48. ubi querelam Prophetarum
Lutherus noster per quam graviter, & quidem apud Iisaiam
his exprimit verbis: *Wir hören von dem Hochmuth Mo-
ab/ daß er fast groß ist (in fonte sehr groß) daß auch ihr Hoch-
muth / Stolz und Zorn größer ist / denn ihre Macht / & ap.*
Jerem. h. m. *Man hat immer gesagt von dem Stolz Moabs/*
*dass er sehr stolz sey/hoffärtig/hochmühtig/trostig und über-
mühtig: sed & in hac insolenti plane superbia eò impieta-
tis processit, ut non modò contra Dominum, Deum qvoq;
Patrum suorum, se efficeret ac magnificaret, אֵל יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל
utiloqvitur Jeremias l. c. v. 26. sed cognatum qvoq; po-
pulum Israël vel affligeret, vid. Jud. 3. 14. vel etiam bellis infe-
staret 2. Chron. 20. 1. vel ab Assyrīis aliisve afflictum non siccis
tantum oculis aspiceret, sed & hostibus Israëlis applauderet,
miserèq; deportatos irriteret, imò & profugos Israelitas ex-
truderet, non secus ac si *inter fures populum Israël reperiisset,*
ceu Jeremias denuo loqvitur c. 48. v. 26. 27. Conf. & Iisai.*

8. 4.

§. 4. item Sophon. 2. v. 8. & 10. Adde & Amos. 2. 1. ubi præterea singulare Moabi peccatum memoratur, quo ossa Regis Edomitum, in bello fors capti, in calcem combussit. Inde ergo fundi Moabitici calamitas, inde *causa* præsentis Massa Moab h. e. Prophetiæ, qva Moabitis ultio gravissima, non tam in superbi hujus populi terrorem, qvam in Israelis solarium, denunciatur.

§. 2. *Duobus* verò *capitibus* hoc Massa Moab in fonte Ebræo proponitur, vel à Prophetâ propositum distinguitur, scil. cap. 15. & 16. qvæ tamen duo B. Lutherus uno capite 16. propter materiæ connexitatem, est complexus, sicutis ipse præcedens caput 14. propter materiæ diversitatem in duo, scil. 14. & 15. distinxit, ita tamen ut distinctos capitum horummet duorum 15. & 16. versus, prout in fonte numerantur, retinuerit. Priori verò capite prædictur ipsum Moabi *excidium*: posteriori continetur *consilium* circa excidium & similia. Ad *excidium* qvod attinet, Prophetâ priori capite prædictit excidiū tum *objectum*, tum *effectum*. Ad *objectum* excidii Moabitici pertinent (α) *urbes* exscindendæ, ubi nominantur Ar- & Kir Moab, Baijth & Dibon, Nebod & Medba, Cheson & Eleale & Jahaz, Luchith & Choronaïm, Egaim & Dimon v. 1. 2. 4. 5. 8. & 9. ut taceamus Kir-baresetib ac Sibma, Jaëser & Kir-bares, quarum seqv. c. 16. v. 7. & seqq. habetur mentio (β) *agri* devastandi v. 6. (γ) *bona* diripienda v. 7. (δ) *populus* abducendus & occidendus v. 7. 8. & 9. Deinde ad *effectum* excidii refertur tum *ejulatus*, tum *fuga*. Prioris scil. *ejulatus* & *planetus* designatur hic (α) *subjectum*, quod fuerunt integræ communitates v. 2. singula *capita* ibid. *armati* v. 4. *profugivi* v. 5. & ipse Prophetâ ibid. (β) *notantur loca*, sc. *sacra* v. 2. *platea* v. 3. *tecta domum* ibid. *vie* & *compita* v. 5. posterior excidi Moabitici effectus est *fuga* *reliquiarum* v. 5. Circa utrumq;

R 2

effe-

effectum excidii, scil. ejulatum & fugam Moabitarum, dicto
 veritu s. ut & loco parallelo Jer. 48. meminit qvoq; Prophe-
 ta vitula c. juvencā triennio, ita hīc in fonte habens: לְבוּ לִמוֹאָב֙ צַוְעֵד עַלְתָּה שְׁלִשִׁיָּה֙ h. e. juxta Luthe-
 rum: Mein Herz schreiet zu Moab/ihre Flüchtigen fliehen
 von der dreijährigen Kuh bis gen Zoar. Vel. juxta fontem:
Cor meum ad Moab clamabit, profugi ejus usq; ad zoar, vitula tri-
ennio. Cum verò sensus dicti non adeo pateat, sed multis sit
 dubiis expositus, imò &c. judice B. Varenio, in Comment. Jsa.
 part. 2. h. l. p. 75. *textus hic Prophenus facile sit inter difficilio-*
res; haud absre fuerit, si de istoc paulò pluribus hīc dis-
 ruerimus. Ut v. obscurum loci hujus simulque paralleli e-
 jus sensum dilucidemus, aliquot nobis qvæstiones evolven-
 dæ veniunt. Quæritur enim (1.) qvisnam h. l. Orator, dicens:
Cor meum ad Moab clamat Et. (2.) Utrum Zoar, cui hīc sub-
 jungitur juvencā triennio, sit Moabitica civitas; an v. illa Iudai-
 ca, per preces Loti servata, cum vicinæ, Sedom &c. subver-
 terentur? Et quid de Choronaim habendum, ad qvam ju-
 vencā triennio ap. Jerem, refertur? (3.) Quid per שְׁלִשִׁיָּה h. e. juvencam s. vitulam triennem, ceu communiter
 redditur, hīc intelligatur & qvomodo illa se juvencā ad ci-
 vitatem Zoar h. l. apud Jsaiam, item ad Choronaim apud Je-
 remiam habeat, quibus immediate subjungitur, cum ap.
 Jsa. dicitur: *profugi ejus ad Zoar, juvencam triennem;* & ap.
 Jerem. à Zoar ad Choronaim, *juvencam triennem?* (4.) Quid
 sibi velit ascensus Lachith & via Choronaim, qvæ h. l. an-
 neantuntur? (5.) Qvomodo Lachith & Choronaim
 hoc versu 5. aliæque Civitates interamnes (inter Jordanem
 scil. & Arnonem fluvios) ut Chesbon, Eleale, Jahaz &c. præ-
 ced. veriu 4. & sqq. nominatæ, ad Massa Moab sive terram
 Moab, horribili excidio destruendam, reterri excidiumque
 illis

illis Civitatibus tanquam Moabiticis denunciari queat, cum Civitates illæ fuerint Israëlis non Moabi, quippe quas Israëlitæ, Jordanem transituri terramq; Canaan occupaturi, jussu Dei Amorrahæis eripuerunt, juxta Num. 21. 24. 25. Tribuiq; Ruben & Gad assignarunt. Vid Num. 23. v. 1. 3. 33. 37. Deut. 5. 16. Jhos. 13. 8. 9. Quidam pro obscuritate loci tollenda evolutis, tandem usus breviter subjungetur.

S. 3. Circa i. quæstionem : ecquis h. l. sit Orator dicens : *Cor meum ad Moab clamat* ? Interpp. quidem in eo convenienter , quod Prophetæ sit h. l. orator ; utrum v. in personæ repræsentata, strenuorum scil. Moabitarum; an v. in propria sit Orator ? dilquirunt. Prior tententia ex nostris tibis est D. Seb. Smidii, Comment. in Isai. h. l. p. 156. dicentis : *Præferendum videri, quod Prophetæ hoc faciat in persona Moabi, vel ploret b. e. ptoratum prædicat.* Similiter Calvinus in Comm. Isai. h. l. p. 137. dicens : *Suscipit ipse Prophetæ doloris personam.* Et post pauca : *Est autem bujusmodi mos Prophetarum, ut personam illorum induant, quibus calamitates prædicunt & eorum conditionem tanquam in theatro repræsententur; sic enim magis afficiunt, quam si simplicitatim doctrinæ uterentur.* Succinunt Patriarchæ suo Jun. & Tremelliū in notis, quorum verba inferius visuri sumus , & acclamant alii apud Vatablum in notis ad Bibl. reddentes : *Cor meum clamat (non ad, sed) in Moab, q. a. Moabites jam in corde meo videntur mibi vociferari, i.e. scio & sentio in corde meo, Moabitas vociferaturos.* Verum Calvinus reclamat Musculus fidei socius, Comm. Isai. h. l. p. 257. dum verba hæc Prophetæ in persona propriâ locutæ tribuit atque ita exponit : *tantam calamitatem prevideo futuram, ut nequeam non ex corde clamare ad gentem hanc Moabiticam.* Nós quoq; Prophetam in propriâ hîc perso- na loqui censemus ; Nam (i.) Orator clamans disertè hic contra

tradistinctio Moab, ad quem vel de quo vel propter quem
is vociferatur & conqueritur, cum dicitur: Cor meum לְמוֹאָב, i.e. ad Moab, vel propter Moab, uti Vatablus cum Anglic. exponit: q. d. me miseret Moabi. Adeoq; strenui Moabitarum clamantium non representantur in persona Prophetae dicentis: Cor meum clamat ad Moabum; sed in Moabo, ad quem vel propter quem Prophetahic orator clamat. Deinde & contextus in sequentibus favet: Similiter enim seqv. c. 16. u. Jiajas noster dicit: Propterea cor meum a Moab velut tibia sonabit & intestinum meum ad Viros Kirbares. Confirmant nos parallela: Eandem enim Symphonia erga Moabitas videmus in Jeremiac. 48. v. 5. 31. 34. 38. Consentit B. Varenius Comm. Isa. h. l. p. 75. dicens: Prophetae & Orator in persona propria. Ratio: Orator clamans, Moabo contradistinctus; Et paulo ante: tanti doloris & clamoris Moabici pravisio ipsi Prophetae expressit Symphoniam patheticam, vel, uti idem paulo post loquitur, Sympathiam Propheticam. Neque obstat, quod Calvinus l.c. nobis movet, dubium dicendo: Mirum id videri atq; alienum ab ipso Prophetae, quod Moabitarum calamitatem deploret, eò quod Ecclesie clades Prophetam potius movere; gaudio vero hostium interitus afficere deberet. Rectius enim Musculus l.c. hic ait: Vides animum Prophetae ad compatiendum peritum, etiam impiis, proclivem. Non delectatur Prophetae perditio hominum, quantumvis inimicorum. Et Sanctius l.c. ad h. l. Est, inquit, priorum hominum, inimicorum incommodis commoveri.

§. 4. Ad quæst. II. Utrum Zoar, cui subjungitur hic juvenca triennis (cum dicitur: profugi ejus fugient usque ad Zoar, juvencam triennem, ceu Vatablus reddit) sit Moabitica civitas; an v. illa sit Iudeica, precibus Loti quondam servata, cum vicinæ civitates, ut Sedom &c. subverterentur; item quid de Choronaim habendum, cui juvenca triennis in loco paral-

parallelo apud Jeremiam subjungitur? Ravanellus in Biblioth. sua ad vocem *Zoar* respondet affirmando prius, sc. *Zoarem* esse *Moabiticam*, non *Judaicam*: dicit enim, *sallie eorum qui existimant, in locis Deut. 34. 4. I. sa. 15. 5. & Jerem. 48. 34. Zoar esse eam, ad quam se recepit Lot ex Sodom fugiens.* Nos autem rationes non videmus obstantes nobis contrà statuentibus, *Zoarem* h̄ic & i. c. Deut. 34. 4. esse eam, quæ *Sedomæ propinquæ & Loti* precibus è commun. *Sedomæ* aliarumq; Civitatum incendio servata, & antea qvidem Bela est dicta, sed postea *Zoar* vocata, qvia Lot de illa dixerat: *הַיָּה כַּעֲדָר* i.e. ipsa est parvitas i.e. ad modū parva. Ebræum enim *Zoar* est à Rad. *כַּעֲדָר* fuit, Conf. Gen. 19. v. 20. 21. item cap. 13. 10. & c. 14. 2. 8. Nam (i.) locus Deut. 34. 4. à *Ravanello* citatus, nostram potius sententiam firmat, cum dicitur Mo-sen moriturum jussu Dei è campestribus Moab adiendisse ad montem Nebo, in verticem Pisga, qvi est è regione Je-richo, & Dominum ipsi inter alia in monte illo ostendisse meridiem versus vallem Jerichuntis, palmarum urbis usq; ad *Zoar*, & dixisse: *hæc est terra, quam jurando promisi Abraham & semini ejus.* Ex dictis enim patescit, ibi per Civitatem *Zoar*, intelligi illam, qvæ (i.) ex monte Moabito-co conspecta est in Jhudæa versus meridiem (2.) qvæ ad tractum Jericho spectat, vel è regione ejus spectatur ultra jordanem (2.) qvæ ad terram promissionis pertinet. Atqvi hæc omnia illi competunt civitati, qvæ propinquæ fuit *Sedomæ* Lotiq; precibus servata; non v. alii cuidam *Zoar*, quæ in terra Moabitica cis jordanem sita Ravanello videtur, quamvis nullibi appareat. Neque obstat (2.) qvod h̄ic *I. sa. 15. 5.* in Massa Moab Moabitæ profugi dicantur ad *Zoar* fugisse s. clamasse, & Ierem 48. à *Zoar usq; ad boronam* vocem dedisse: Non enim hinc sequitur, quod *Zoar* sit inter.

ra

ra Moab, vel qvod Zoar annumeretur civitatibus Moabiticis, uti Ar, Chesbon & aliae in hoc Massa nominatae; sed hoc potius seqvitur, qvod, qvia Moabitæ in tanto Patriæ exercicio ad Zoar tanquam ad asylum profugerunt, zoar non in Moabitide sed extra illam fuerit sita, ubi tutores fore profugi videbantur. Neqve seqvitur: iuxta Jeremiam à zoar usq; ad Choronaïm dederunt vocem profugi Moabitæ, Ergo Zoar, à qua clamarunt, civitas fuit Moabitica, uti Choronaïm; sed id tantum seqvitur: Ergo clamor Moabitarum per omnes plagas, à fine uno ad alterum auditus. Conf. v. 8. Jlai. 15. juxt. Germ. 16. item: Ergo Zoar, ad quam profugerunt Moabitæ non omnino nulli & à qua fugientium clamor resonuit usq; ad Choronaïm, non procul à terra Moab sed in vicinia vel ad terminos ejus sita fuit, qvod concedimus. Ut enim terra Moab cis jordanem (prout in Tabulis repræsentatur) ad mare mortuum ripasque jordanis in littore utriusq; orientali sita est: Ita Zoar contrâ, (ad quam Lotus è Sedoma fugiens serecepit) trans Jordanem ad idem mare mortuum, in littore ejus occidentali, ad dextram maris (venientibus scil. à Jericho) sive ad partem ejus Borealem appetet. *Lichtfootus* quidem in *Historiis Ebraicis*, Zoarem illam in australi maris illius termino, iuxta monrem Seir, adeoque & Sedoman, quæ Zoar valde propinquaverat (uti ex Gen. 19. 20. constat) in eodem tractu statuit; sed à peregrinantibus & testibus *avvntatis* refutatur. Quotver enim ad oram maris hujus pervenerunt, illi statuam salis (in quam uxor Loti Sedomam respiciens conversa est, quæque inter Zoarem & mare mortuum sive Sedomam danda) non in Australi sed Boreali maris illius parte s. ad dextram esse sitam testantur. Ita enim *Mart. d Baumgarts*, peregr. lib. 2. c. 12. refert: *ad dextram maris mortui* (venientibus scilicet à Jericho) est *civitas Segor* (ita vocatur Zoar ex versione

LX

LXX. qvam Vulgatus seqvitur) pro qva precatus est Lot. Gen. 19. eamq; sole super terram egresso ingressus legitur. Sub hoc opido fere itinere medio videtur usq; bode statua salis Ec. Et Borchartus in Descript. terræ S. I. I. C. 7. S. 34. Post Jericho, inquit, contra Austrum sub monte Eng ad oppidum Segor (Zoar) interj. illud Et mare mortuum statua salis Ec.

§. 5. Igitur Zoar ad Borealem maris mortui partem trans Jardanem (scribimus hæc quasi in terra Moab degeremus & cum Iraelitis in terram Canaan tenderemus) adeoque non procul à terra Moab spectatur (hæc enim ad orientalem Jardanis marisq; mortui ripam sita est) qvæ quid Lichtfootus ogganniat, qui præterea duas quoq; Zoaras tuisse credit, alteram qvidem Jhudaicam, Loti precibus servatam trans Jardanem Gen. 19. 20. 23. de cuius situ hactenus quæsitum; alteram vero Moabiticam cis Jardanem, qvæ nostro Iiae loco, juxta Lichtfootum nominatur, cui Ra. vanellus, utrè suprà jam relatum est, suffragatur. Evidem negari non potest, tabulas qvasdam Chorographicas (qvas inter nominamus tabulam illius de Witte) Zoaram quoq; ve in terra Moab ostendere, versus Edomæam s. meridiem, ad torrentem Zareb sitam & milliaribus aliquot à mari mortuo distantem, inter qvam & mare mortuum alia adhuc civitas Zave, ad illum torrentem, in iisdem tabulis apparet: qvarum auctores haut dubiè nostro & parallelo Je remiæ loco videntur inducti, ut in terra quoq; Moab civitatem qvandam sub nomine Zoar locarent: Si vero antiquos consulemus Geographos aliosq; recentiores, nullam sanè aliam hos agnoscere Zoarem, præter hanc, qvam Palæstina habet, mari mortuo à parte Boreali vicinam, qvæ non una cum Tetrapoli (cujus nomina videantur

S

tur

54
tur Deut. 29. 23.) combusta est, deprehendemus. Qvod
verò locus noster in Massa Moab ejusq; parallelus apud Je-
remiam, si rectè inspiciatur, commode satis de Jhudaica
Loti possit explicari, ut novam in terra Moab fingere non
sit necesse, tatis jam ex paulò antè dictis constare putamus.
Suffragatur nobis hīc B. Varenius noster, qvando in Com-
m. Isai. h. l. p. 77. statuit, consilium fugæ his ap. Isaiam ver-
bis (*profugi ejus usq; ad Zoar &c.*) Moabitis dari, eoqve re-
spectum haberi ad factum Loti Patris Moabitarum, qui
tempore excidii Sodomitici ad Zoar fugit, eamqve asy-
lum impetravit, Gen. 19. 20. sqq. de quo tamen consilio qvæ
nobis sententia ledeat, infra dicetur. Similiter Musculus
in Comm. h. l. p. 257. ubi zoar, inquit, est Civitas illa, qvæ
dabatur Loti de Sodomis egresso. Neque Sanctius dissentit
in Comm. h. l. p. 172. dum illam non valde dissimilem alio
dicit civitatibus, qvæ ultricibus flammis sunt consumte, quem-
admodum loca alia proxima Sodomis amena junt, ut pro-
bant borti Engaddiani, qui non longè absunt. Neqve ab-
nuunt Jan. & Tremellius adh. l. dum ita illum exponunt: Tam
magnâ voce contendeo, ut mea vox ipsos Moabitarum terminos
& lacum Aspaltum mortuum praeradolans Judæam quoque
personel, qvæ Zoare terminatur,

§. 6. Hactenus de Zoar. Jam queritur, qvid de
Choronajim habendum? de qva parallelus apud Jeremiam
locus c. 48. 34. ita: à Zoar usq; ad Choronajim &c. Hīc verò
non possumus non fateri, defectum accuratae veteris Geo-
graphiæ cognitionis responsionem reddere obscuriorem.
Videtur tamen ex inspectione tum formæ nominis Choro-
najim, qvæ dualis numeri est, tum contextus & paralleli,
respondendum esse (1.) duas tuisse civitatis hujus Moabiti-
æ, qvæ in singulari Choron diceretur, partes (sicut & Hie-
ronymus

onymus in cap. 15. Jsa. tradit) qvarum altera juxta non-nullos superior, qvæ in colle fors condita fuerit; altera inferior infra collem; qvanqvam obstarere videtur locus Jerem. 48. 5. ubi Choronajim ut humilis locus describitur, ceu infra ad posterius loci nostri membrum dicetur. Alias vero in Palæstina duæ dantur civitates, *Choron* dictæ, sed cum voce construeta *Beth*, quæ domum significat, compositæ. Scilicet altera *Beth-Choron superior*, in tribu Ephraim, Jhos. 18. 14. qvæ postea Levitis assignata est, Jhos. 21. 22, altera *inferior* in tribu Benjamin sita, vix duobus à Jerusalem milliaribus distans; qvæ tamen non una, uti h. l. sed duæ distinctæ & à se invicem aliquot milliaribus distantes sunt civitates, Jhos. 16. 3. & 5. (2.) Choronajim esse civitatem in humili loco sitam, ex qva ascenditur ad *Luchith* in clivo positam, & ad qvam descenditur ex *Luchith*, qvia Jerm. 48. 5. dicitur: *quia (per) adscensum Luchith in fletu ascendent, quia (in) descensu Choronajim etiamorem boabunt*, de qvibus infra qvæst. 4. In qva vero Moabitidu^s parte sita fuerit Choronajim? qværitur. Respondemus ergo (3) qvod ex verbis Jeremiæ: à *Zoar* usq; ad *Choronajim*, colligendum videatur, Choronajim fuisse sitam in finibus Moab ad orientem meridionalem, versus torrentem Arnonem, qvia civitati *Zoar*, ad occidentem & trans Jardanem sitæ hic opponitur; sed ex causa jam dictanihil definimus. Interim tamen in nova qvadam terræ sanctæ tabula, qvam de Wite edidit, in tribu Ruben non procul à metropoli Cheshbon, in regione interamni hæc civitas locatur, de qya re gione, olim Regis Emoræi, infra qvæst. 5. Quid v. Jeremias significare velit, cum dicit: à *Choronajim* usq; ad *Zoar*, ex deductione seq. primariæ qvæstionis clarescet.

s. 7. Quæriur enim III. de *Juvenca trienni*, quid
S 2 fibi

sibi velit, & quomodo hæc in præsentि vaticinio ad Civitatem Zoar se habeat, cuiimmediate subjungitur, sum in fonte dicitur: בְּרִיחָה עַד צֹאָר עֲגַלָּת שְׁלֵישִׁי וְe. profugi ejus usque ad Zoar, vitulam triennem, uti Vatablus reddit; vel uti Lutherus: Ihre flüchtigen fliehen von der dreijährigen Kuh bis gen Zoar. Ubi responcionem reddit operosiorem sensumque ejus obscuriorem (1.) ambiguæ vox בְּרִיחָה quam nonnulli, ut Jun. & Trem. vertunt: vecetes ejus sive clausura ejus i. e. munitiones limitaneæ, quæ sunt quasi vectes regni; alii verò profugi ejus, בְּרִיחָה fugit, qui profugi haec tenus haberí vectes Patriæ, i. e. primores s. Magnates potuerunt. Difficultatem quoque (2) parit defectus verbi, cum quo nomen בְּרִיחָה i.e. vecetes ejus s. profugi ejus, construendum. Qværitur enim, an verbum illud cum Luthero & aliis ex dicto jam nomine profugi supplendum per fugiunt b.m. Ihre flüchtigen fliehen &c. an verò præcedens verbum pyy i. e. clamavit, vociferatus est (qvod saepius cum cognatis: ejulare &c. in præcedd. & seqq. legitur) repetendum, h. m. profugi ejus vociferantur usq; ad Zoar. (3) difficultatem auget absentia nexus inter Zoar & juvencam triennem. Unde qværunt Interpretes, qvò reterenda sit juvenca triennis? utrum ad Civitatem Zoar, an verò ad fugientium clamorem s. clamantes? id qvod diversitas interpretationum satis ostendit. Siquidem illi, qui post vocem בְּרִיחָה i. e. profugi ejus, nominis illius verbum (fugiunt) supplent, illi inquam, appositionem hic inter juvencam triennem ac Civitatem Zoar statuant, ita ut Zoar comparetur juvencæ trienni h. e. formosæ & robustæ, qvæ integri est vigoris, et neqve partus labores neqve jugum sensit, sed liberè exultat, lascivit ac pinguis est. Ita acceperunt Hieronymus, Cyrillus & Basilius: ita qvæ sentiunt Galvinus in Comment. h. l. & Vatablus in notis

tis ad Bibl. h.l. nec non *sancius* in Comment. h.l. p. 172,
 ubi inquit: *Mibi certum est, vitulam triennem esse appos-
 tum civitatis Segor,* (ita LXX. & Vulgata hic & in lo-
 co parall. Jer. 48. civitatem Zoar appellant) & post pauca:
*appellatur autem Segor vitula triennis præter ceteras urbes
 Moab, quia pulcherrima erat, non valde dissimilis aliis civitatis
 bus, que ultricibus flammis consumta sunt* &c. Eodem collimant
 LXX. qui post vocem ονυματος h.e. Zoar, ita habent: δάγκλις
 ηραπέτης h.e. vitula enim triennis est. Alii vero, qui
 præcedens clamandiverbum hic repetunt (ut Anglicani, Mus-
 eulus, Glassius in Rhet. S. Tr. I. c. II.) juvencam triennem re-
 ferunt ad clamorem fugientium i. ad clamantes, ita ut simul
 ellipsis particula similitudinis ειδε. sicut, hic admittant, hoc
 sensu: profugi ejus vociferantur (boant) sicut juvenca trien-
 nis, quando scilicet à fœtu recens nato separatur s. fuga-
 tur, vel à pascuis ad stabulum currit. Ulterius (4) responsio-
 nem hanc difficiliorem reddit, quod in parallelo Jerem. loco
 c. 38. 34. voces quæstionis (*juvenca triennis*) non ad civi-
 tatem Zoar, uti apud Isaiam, sed ad Choronajim (de
 qua præcedente §. 6. dictum) referatur, vel non cum
 Zoar sed cum Choronajim conjungantur, cum dicitur:
 שׁוֹרֵת שְׁלֹשִׁים וּמִצְעָר עַד־חֲרוֹנוֹנִים h.e. אֶל Zoar usq. ad Chronos
 najim, vitulam triennem. Quâ differentiâ textuum moti
 Interpretes quidam, voces quæstionis non ad civitatem
 unam, sive zoar sive Chrononajim, sed ad regionem Moab
 referunt. Ita enim Calvinus in Comment. h.l. quanquam
 si quis de tota regione Moab acipere velit (quod scil. vitula sit
 triennis) non repugno: nam generaliter loqui videtur Jere-
 mias c. 48. 34. qui tamen complures sententias ex nostro Prophetâ
 Isaia mutuatur. Et Forerius: sic, inquit, vocat regionem Moab,
 ob pinguedinem & fertilitatem soli. Similiter D. Seb. Smidius
 in Coment. Jerem. ad l.c. p. 837. cujus verba inferius §. 16.

citantur. Imo & Lutherus ipse hic in marginali glossa ad voces Germanicas : Von der dreijährigen Kuh / fertilitatem regionis Moab landat & per juvencam trienam inteligit Moab, dum ait: Moab heißt er eine dreyjährige Kuh / darumb daß es ein sein Landreich Volk war/wie eine junge Kuh fruchtbar ist und viel Milch gibt. Eadem Lutherus habet in margine loci paralleli Jerem. 48. 34. Nec (5.) obscuritatem non auget, quod hic apud Isaiam terminus ad quem sive fugæ sive clamoris dicatur Zoar in verbis: profugæ ejus (fugiunt) שׁוֹרֵץ יְהוָה c. usq; ad Zoar; sed apud Jerem. c. 48. terminus ad quem statuatur Choronajim & terminus à quo Zoar, cum dicitur: à Zoar usq; ad Choronajim. Tandem (6.) responsionem adhuc operiosorem reddit B. Varenii nostri interpretatio, in Comment. Isai, part. 2. p. 76. & 77. quippe qva ille à præcedentibus hic planè recedit. Primo enim non simpliciter quidem secundariam (ceu vocat) significationē vocum quæstionis, scil. vitula triennæ, repudiat; primariæ tamen, ceuloquitur, insistit, qua vocem נַחַל per circulum. orbitam interpretatur, ita ut neque Zoar hic apud Isaiam, neque choronajim apud Jerem. c. 48. dicatur נַחַל שְׂמִינִית in casu recto (quod scil. sit vitula triennis scil. circulus tertianus in Nominativo) sed obliquo scil. Genitivo, ut ita Zoar juxta illum sit civitas terminalis orbitæ illius tertiana scil. tractus circularis tertiane inter amnis, inter Jordarem, Jabocum & Arnonem fluvios, uti terminus alter Choronajim, cuius Jeremias meminit c. 48. Sive à tribus illis flaviis circulus tertie vel tertiana dicatur, Germanice: Das Grünz-Städlein des drei-Kreyses; quanquam simul concedit, Zoarem ob stupendam lætorum pasiuorum segatumque excellentiam dici posse vitulam tertii scil. anni, eo sensu, quo Ἡγύπτιος apud Jeremiām præced. c. 46 zo. עֲגָלָה יְמָח פָּתָח h. e. vitula per pulchra vocatur. Deinde hic à Pro-

¶ Propheta consilium Moabitis, de fuga ad Zoar usq; tanquam
ad asylum in Iudea, cuius ibi terminus dari contendit,
consiliumque illud respectum habere dicit ad factum Loti,
Moabitarum prosatoris, qui ut excidium Sodomiticum
effugeret, Zoarem asylum impetravit Gen. 19. 21. 22. adeo
que tandem hunc putat esse verborum quæstionis sensum,
consilio fontium proximè convenientem: *Cor meum (ver-
ba sunt Prophetæ) inclamat Moabum* (hoc modo) *profugie ejus*
(fugiunto) *ad usque Zoar, circuli tertiana s.* quæ Zoar termi-
nus est unus illius tractus circularis inter amnis sc. inter
Jordanem, Jabocum & Arnonem, uti alter Chorona jum.
In tanto dubiorum cumulo & sententiarum divortio,
quis non ambigeret, quò se verteret, quidve ad quæstio-
nem de juvenca trienni responderet s; an referret voces
quæstionis יהיש לבלה בז b. e. vitulam triennem (uti com-
muniter redduntur) ad civitatem sive Zoar sive Cbonora-
jim? an verò ad clamorem fugientium Moabitarum s; u-
trum sic redderet: *Profugi ejus (fugiunt) usque ut Zoar, vi-
tulam triennem* (à ferilitate s. pulchritudine sic dictam) an
verò ita vertere mallet: *profugi ejus (vociferantur)* usque
ad Zoar (sicut) *juvenca triennis* (vociferatur, à scitu scil.
separata) An denique Varenianam interpretationem, de
consilio fuga ad Zoarem, civitatem orbitæ tertiana termina-
tem, amplectendam esse, responderet?

¶ 8. Liceat verò nobis, quid de interpretationi-
bus his sentiamus, à vnu wegnipat profiteri: Servile enim
Viro que ingenuo semper indignum ducimus, brutorum
instar cœco duci obseqvio & in verba Magistri jurare. Ide-
oque ponderatis hinc inde rationibus præferendam puta-
mus illorum sententiam, qui non verbum fugiendi ex no-
mine profugi supplent; sed voefferandi verbum ex præ-
cedd.

cedd. repetunt, neqve appositionem inter juvencam triennem
& zoar vel Choronajim statuunt; sed juvencam triennem re-
ferunt ad clamantes Moabitæ, ita ut ellipsis particulæ 2 i.
e. sicut, ante voces, vitula triennis, admittant atqve ita red-
dant: *Cor meum ad(propter) Moabum clamat (quia) pro-*
fugi ejus usq; ad Moab (vociferantur, sicut) juvenca trien-
nis scil. vociferatur l. boat, à fœtu fugata. Nam (1.) Ellipsis
verbis (h. l. clamandi) ex præcedentibus, præsertim præce-
dente membro vel inciso repetendi, non tantum in Scri-
pturis admodum freqvens est, Vid. Glassii Philol. s. l. 4. Tr. 2.
Obs. 9. sed & h. l. sensu satis commododatur, qvippe qvod
verbum etiam præcedd. v. 3. & 4. habetur, (2.) Ellipsis par-
ticulae 2 (uti & ב, ל) non modò in Scripturis perqvam usita-
ta est, uti suprà læpius in locis quoq; Jsaianis, nuperq; ad
locum Isaiæ præcedentem c. 15. Disp. 6. §. 5. est observa-
tum, sed & h. l. ante voces; *Juvenca triennis*, facile commo-
dèq; admittitur, (3.) locus qvoq; parallelus Jerem. 48. 34.
hanc interpretationem & ellipsis tum verbi vociferandi, ex
præcedd. repetendi, tum particulae similitudinis ante voces;
juvenca triennis, omnino svadet. Ita verò Jeremias l. c.
A clamore Chelchbonis usq; ad Eleale, usq; ad Jahaz dederunt
vocem suam; à zoar usq; Choronajim (sicut) Juvenca triennis.
Licet verò hæc quoq; paralleli verba Interpretibus non
parùm sint obscura, dum (1) nonnulli, ut Lutherus, parti-
culam 2 in prima versus voce נִפְרָא reddunt propter, propter
clamores Chelchbonis, von des Geschreies wegen zu Hesse
bon; Vulgatus v. de clamore, alii à clamore. (2) Verbum נַחֲנָה i.
e. dederunt, dederunt vocem suam, non habet Nominati-
vum: unde nesciunt, an nomen Moab s. Moabitæ ex
præcedd. sit repetendum; an verò verbum illud per Ebra-
ismum impersonaliter l. passive reddendum? (3) Oratio hic
nimis

nimis est *conclusa*, ita ut nonnulla sint supplenda, & speciatim (4) ipsæ voces parallelæ: à Zoar usq; ad Chorona jum, sicut *vitula tricennis*, non habent verbum nec adeo sensum. Quia tamen, quod ad (1) attinet, mox correlatum particulæ illius sequitur, quod est *¶ i. e. usq; ad*, notans terminum ad quem, idemque in sequente statim voce יְהוָה i.e. à Zoar terminum à quo significat, & quoad (2) facile Nominativus cives s. incole, urbium sc. illarum, quæ h. l. nominantur, subintelligitur: porro quoad (3) *conclusa oratio* facile ex contextu suppletur, eamque constructio vocum, si rectè attendatur, reddit clariorem; & speciatim (4) post voces parallelas, verbum (*dederunt vocem*) ex præcedente inciso est repetendum, proinde dubitandum non est, quin paralleli hujus apud Jeremiam versus 34. pau lo ante citati lensus sit sequens: *Inde à Chesebbone clamorem edent* (incolæ fugientes, i. e. clamabunt super stationem urbium & continuabunt illum) *usque ad Eleale,* & ab Eleale edent cives vocem suam sc. ejulationis, *usq; ad Jahaz, & à Jahaz usq; ad Zoar,* *Ga zoar* (quòd non nulli etiam in tanto urbium Moabiticarum excidio fugient, edent vocem ejulationis) *usq; ad Chorona jum* sicut *judenca tricennis*, atque ita ab uno termino Moabitidis ad alterum vox ejulationis personabit resonabitque, sive (ut Iсаias seqv. v. 8. loquitur) *clamor terminos Moabi circumibit.* Ex illa v. paralleli versus interpretatione sic satis clarescit, sermonem ibi de clamore seu *voce ejulationis fugientium* Moabitarum esse, ex qvo proinde nostro huic Iсаiano lucem nonnullam generamus, qvi verbum *clamandi* hic ap. Iсаiam ex præcedd. esse repetendum hic usq; probamus. Et hanc *parallelismi convenientiam* B. qvoq; Varenius, qvi cetero qvi diverlam hic sententiam fovet, dissimulare ncqvit in Comment. Iсаi part. 2. p. 75. fin. dum ait: sed & conveniret parallelismus Jerem. 48.34. à Zoar ad Horonajim est basius validissimus.

T

S. 9.

§. 9. Porro etiam. (4.) Antecedentia & Consequentia nostræ favent interpretationi. Antecedentia enim ap. Isaiam non tantum versu 4. easdem civitates Gbesibon, Eleale & Jabaz, ap. Jeremiam in versu parallelo 34. nominatas, tanquam super desolationem clamitantes, introducunt: sed & saepiuscule & clarè satis §. 2. 3. & 4. verbo clamanda & ejulandi utuntur, quod adeo commodè etiam hic repetendum. Similiter & Consequentia ap. Isaiam de clamo, tanquam excidii Moabitici effectu, loquuntur, dum non tantum sequente membro quinti versus, qui noster est, dicitur: quia (in) ascensu Lubib cum fletu ascendet flens, quia (in) via Choronajim clamorem fragoris boabunt: Sed & seqv. v. 8. (qui ceteroqui etiam rationes commiserationis Propheticæ continuat), Isaias Jeremiæ clamores continuos & à termino uno ad alterum circumneentes prædicenti, rursus consonat dicens: quia circumvisus clamor ille terminum Moab &c. (5.) Stante hac interpretatione loci tam Isaiani quam Jeremiani, per ellipsentum verbū clamandi ex proximè præcessit. reperiendi, tum particula similitudinis sunt, cadunt cetera difficultates & contradictiones præced. §. 7. n. 4. & 5. memoratae, quæ ceteroqui responsionem redderent operosiorum. Si enim objicitur (a) quod apud Isaiam Juvenca triennis referatur ad civitatem Zoar; apud Jerem. vero ad Civitatem Choronajim, tunc pro tollenda contradictione non opus est aliis responsionibus longius paulò petitis, quod sc. ap. Jeremiam voces: Juvenca triennis post verba: usq; ad Choronajim, in fonte posita, non sint accusati catus & cum Choronajim construendæ h. m. à Zoar usq; ad Choronajim juvencam trienneem; sed Ablativi ad præced. civitatem Zoar referendæ h. m. à Zoar juvenca trienni usq; ad Choronajim, quomodo & Lutherus locum reddit apud Jeremiam: Von Zoar der dreijährigen Ruh bis gegen Horonaim; quomodo & in Vulgata nunc post emendatos à Sixto Codices apud Jerem. voces quæstionis in ablativo leguntur: A Segor (Zoar) usq; ad Choronajim, vitula trienni, adeoq; vitula triennis ad Zoar refertur, cui & Isaias tribuere videtur. Cum enim antehac legeretur: à Segor usque ad Choronajim, vitulam conterantem, plurimi existimarunt vitulam triennem spectare ad Choronajim non ad Zoar, ad quam ceteroqui apud Isaiam h. l. refertur, verba sunt Santii in Comment. Isai. h. l. p. 172. conf. Christoph. à Castro in Comment. Jerem. p. 350, sed facilius rectiusque ex iam dictis

dictis respondetur, contradictionem hic nullam esse, cum non Zoar apud Isaiam nec Chonoram, ap. Jeremiam dicantur vires a triennio, sed profugi Moabitæ utrobiusque perhibeantur vociferari sicut juvenca triennis fugata, & quidem ap. Isaiam dicantur vociferari usq; ad Zoar sicut juvenca triennis, scilicet boare solet, & ap. Jeremiam à Zoar, (ad quam nonnulli Moabitæ fugiebant) retrò clamare usq; ad Chororam, sicut juvenca triennis. Si ulterius (6) objicitur, quod hic apud Isaiam terminus ad quem dicatur Zoar; ap. Jeremiam v. terminus ad quem statuatur Chororam, à quo v. Zoar, tum ex data jam interpretatione de clamore, ad si nilitudinem boatus juvenca triennis edendo, iterum facilis est responsio: Scilicet nullam hic esse contradictionem, sed utrumq; diverso respondeat esse verum. Nimirum profugi Moabitæ vociferantur usq; ad Zoar i.e. clamor illorum in fuga editus ipsos Moabitarum terminos & mare rubrum prætervolat & in Iudeam usque ad civitatem zoar, ad quam fugiebant, personat, & rursus à civitate Zoar, quod fugiebant quidam, resonat clamor fugientium usq; ad Chororam adeoq; à termino uno ad alterum (conf. seq. v. 8) hic clamor & tantus quidem circumbat, ut similis videretur boatu juvenca triennis: ubi obiter notamus, juxta Lutherum: *Ihre Fluchtigen fliehen von der dreißigjährigen Kuh bis gen Zoar, terminum à quo esse juvenca triennem* (per quam Lutherus, uti glossa ejus suprà docuit, *terram Moab* intelligit) verum si versio isthac Germanica obtineret, in fonte sic legendum esset: *jam בְּרִיחָה טַן עֲגָלָה שְׁלֵשִׁיה עַד צַעַר* (per quam Lutherus, uti glossa ejus suprà docuit, *terram Moab* intelligit) verum si versio isthac Germanica obtineret, in fonte legitur ita: *בְּרִיחָה עַד צַעַר עֲגָלָה שְׁלֵשִׁיה:* adeoq; vires triennis non ante sed post Zoar legitur, nec particula טן (quam significat à), in fonte appetat. Ergo vires triennis non est terminus à quo, neque est terra Moab.

§. 10. Tandem (6) sententiae nostræ accedit consensus aliquot præstantissimorum Interpretum. Ita enim D. Seb. Schmidius in Comment. Isai. h. l. p. 152. per vires triennia videtur intellegere vires triennia, que primum fecit factum, ut ferè tertio anno fieret solet, illa factum primum vehementer amare solet, & si ab eo separetur aut fugatur, vehementer boares. Et ellipsis sermo est ita suppletus: quia profugi ejus vociferabuntur (repetendo verbum quod præcessit) usque ad Zoar, sicut vires triennis fugata (ut similia reddantur)

membra comparationis) vociferatur. Neque obstat, quod idem
 D. Smidius in Comment. de A. 1685. ad locum parallelum Jer. 48. 34.
 p. 837. diversam planè sententiam proponat, qua illis ipse ac-
 cedit, qui appositionem inter vitulam triennem & Zoar vel Moab
 hic apud Isaiam statuunt, dum ita scribit: Sed quid est vitula trienna?
 Communiter accipiunt pro vitula trienni. Hanc dicit D. Kimchi esse
 optimam & pinguem, talemque fuisse prius Moabum omnibus bonis
 abundantem. Alii de clamore accipiunt, quem ejusmodi vitula edit.
 Sic Trem. & Pise. quasi vitula trienna. Alii de urbe Cheronajim su-
 munt, que fuerit insignis pre reliquis. Nos de Moabo cum D. Kimchii
 accipimus, ET IN VOCATIVO VERTIMUS: O VITULA TRI-
 MA b.e. Moabe. Moabi enim erant tum omnes urbes istae. Vitula
 trienna autem non tantum adulta & bona est, sed & lasciva atque potu-
 lans &c. Haec inquam ejusdem D. Schmidii sententia ap. Je-
 remiam de Anno 85. non obstat nobis, cum recentiorem ejus
 expositionem apud Isaiam de Anno 1693. paulo ante laudatam
 veteri ap. Jeremiam derogare censeamus. Consentit quoque Sam.
 Bochartus de Animal. SS. p. 410. ubi dicit: hec interpretatio (pro-
 fugi) ejus clamabunt usque ad Zoar sicut vitula triennis) conve-
 nit cum loco parallelo Jerem. 48. 34. Scum natura bovis, qui præ-
 dicta vox est, magna & contenta vocis. Meminit autem Prophetæ non
 maris sed faminae, quia in solo hoc genere famina est vocalior, Aristot.
 histor. q. sub fin. & caeo Plinius 2. 51. & quidem triennis, qua etate
 vox ptenior, quia cum robore est firmior Plin. 7. 2. & 8. 45. Similiter
 Musculus in Comment. h.l. p. 257. satius esse existimat, ut intelliga.
 mus, Valem fugientes Moabitæ (sc. clamantes) comparare vitula
 trienni à pastuis ad stabulum currenti & mugienti. Junius quoque &
 Tremolius juvencam triennem ad clamantes, quanquam paulò
 aliter, referunt, dum ita locum interpretantur: animus mens
 (inquit strenuus Moabita) Moabum inclamat (fugientes Moabi-
 tas revocabat) clausuras ejus (i. e. munitiones limitaneas,
 quibus tanquam veetibus regni aditus & exitus regionum præ-
 cluduntur) Zobarem usque quasi vitula trienna i. e. tam magna voce,
 contendit, ut mea vox ipsos Moabitarum terminos & lacum Asphalei-
 en mortuum prætervolans, Iudeam quoque personet, qua termi-
 natur Zobare: Imò ut popularium meorum profugientium animos con-
 firmem, velut juvenca triennis, jugo insueta & seroior, graviores &
 vale

valentiores edie boatus, ita & ego boo & velut intono. Qvam tamen Junii & Tremellii versionein non in totum cum Glassio in Rhet. S. Tr. i. c. ii, sed in tantum probamus, in q[uo]d n[on]tum scilicet nostrae, q[uo]d clamorem boatus juvenis triennis similem deoq[ue] & ratione ellipsois particulae similitudinis suffragatur. Alias enim hypothet[is]in de Oratore Propheta non in propria persona clamante, sed in persona strenui Moabite inclamante, h. e. revocante fugientes Moabitas, suprā jam §. 3 improbabimus. De ceteris, quæ in illa interpretatione improbanda, conf. B. Varenii Com[mentum] Isai. part. 2. p. 75. &c. 77.

S. ii. Stabilit[er] sic sententia, qvam præferimus, nunc q[uo]d que illis occurrendum, qvæ obstat nobis deprehenduntur. Præ-
primis autem Vareniana Interpretatio, §. 7. n. 6. relata, nostræ ju-
gulum petere videtur, qvippe qva vocem qvæstionis נַגְלָע non
per juvenam s. vitulam, sed per orbitam s. circulum, & posteriorem
נַיְשָׁו ob regimen in Genitivo reddere videtur, ita ut Zoar non
dicatur נַגְלָה in casu recto qvod scilicet vitula sit triennis
s. circulus tertianus in Nominativo sed in obliquo, nempe Geni-
tivo nominetur civitas terminalis orbitæ illius tertiane s. tractus cir-
cularis tertiani inter amnis, s. inter tres fluvios Jordanem, Jabo-
cum & Arnonem, Germanicè das Grän. Seadolein des drei Krei-
ses: Deinde & consilium hic Moabitis dari contendit de fuga ad
Zoar, tanquam ad locum refugii in Iudea, illoq[ue]; consilio ad fa-
ctum Loti Moabitarum Patris respici dicit, qvo horrendum
is Sodomæ excidium effugitus Zoarem fugit Gen. 19. Qvare
autem celeberrimi & incomparabilis Viri (cujus similem hæc Aca-
demia non vidit) sententia non subscribamus, rationes dare
seqventes non dubitamus. Nam u. licet vox נַגְלָה qvæ nobis
aliisque interpretibus juvenam s. vitulam notat, à Lexicographis ab
נַיְשָׁו deducatur, quod rotundum veletiam circulum vel orbitam
significat; nullibi tamen vox questionis נַגְלָה uti nec masculu-
lum ejus נַיְשָׁו orbitam s. circulum sed juvenam s. vitulam, orbitu-
lum circumsaltantem significat, uti patebit conferenti loca Gen. 15. 9.
Deut. 21. 3. Judic. 14. pen. Jerem. 46. 20. Hos. 10. 5. Cur ergo hic
apud Isaiam & Jeremiam aliter vocem נַגְלָה quam per juvenam
s. vitulam interpretaremur? Quid? quod (2) tractus ille intera-

mnis, inter tres fluvios jam nominatos (qui regnum olim fuit
 Emoræum, vid. Num. 21. 24.) non est rotundus neque adeo
 circularis, sed oblongus, id quod tabularum inspectio probat.
 Et licet vox circuli hic pro ~~tra~~ illa terræ sumatur, prout vulgo
 dicitur: Circulus inferioris Saxonie, Circulus Rostochien-
 sis; vox tamen ~~עֲגָלָה~~ non tractum, sed rotunditatem vi originis
 jam dictæ inferret. Imò & (3) si vel maximè vox qvæstionis
 circumfusum seu orbitam inferret, sive à tribus his flaviis tractus ille ter-
 tianus (drei Kreys) diceretur; talis tamen appellatio sive cir-
 culi illius inter amnis Corbita tertiana s. tractus tertiani, ad civita-
 tem Zoar nihil attineret, quippe qvæ non in illo inter amni
 circulo sive in tractu tertiano h. e. inter tres fluvios Jardanem,
 Jabocum & Arnonem, sed extra illum & trans Jardanem ad maris
 mortui latus occidentale, in finibus Ihudææ, cuius adeo (non
 verò Moabitidis) fuit terminalis civitas, qvanquam non procul à
 circulo tractu illo inter amni sita, reperitur. Nec (4) opus est,
 ut vocem ~~שְׁלִישִׁיה~~ in casu reddamus obliquo: tertiani, eo quod
 præcedens vox qvæstionis ~~עֲגָלָה~~ status sit constructi pro
 quam Genitivus alias seqvitur: Siquidem apud Ebræos etiam sta-
 tus constructus sive regimen aliquando datur in nominis sub-
 stantivi constructione cum Adjectivo, uti Hagg. 1. 1.
 בְּשֵׁנֶת שְׁוֹרִים מִצְרַיִם הַמְּרוּם i. e. aquæ amara. Unde
 ie. in anno secundo, Num. 5. 18 & h. l. voce qvæstionis ~~שְׁלִישִׁיה~~ i. e. virula tertii scil. anni,
 non obstante constructo prioris statu, tanquam Substantivum &
 Adjectivum reddi virula triennis possunt: Nec (5) ipse B. Vare-
 nius significationem Vieula prorsus repudiare cupit, dum non
 tantum l. c. p. 76, ait: Sed & ob suspendim latorum paucorum sege-
 tumq; excellentiam dici poterat virula tertii sc. anni, sensu quo ali-
 bi Ægyptus dicitur virala pulcherrima Jerem. 46. 20. Sed & seq.
 p. 77. n. 4. pergit: in Eglab Schlischia ab primaria significationi [qua
 scil. ~~עֲגָלָה~~] juxta illum notat orbitam s. circulum] insistimus; vitu-
 lam trimam secundariò non repudiamus. Qvod (6) ad consilium, defu-
 ga exemplo Loti ad Zoar suscipienda, attinet, respond. (7) qvod ei-
 dem parallelus reclamet locus Jer. 48. 34. quippe qui non defuga
 sed clamore Moabitarum loquitur, adeoq; svadet, ut non supplea-
 mus h. l. verbum fugiendi ex nomine בְּרִיחָה i. e. profugiebus; sed
 potius ex proximè præcedente inciso verbum clamandi, uti su-
 pr. §. 8. n. 3. ostensum (8) Resp. quod etiam contextus illi consilio
 de

de fuga refragetur. Nam (1.) ut generalia præmittamus, contextus quidem parte secundâ hujus Massa Moab, qvæ cap. seq. 15. habetur (ceu in fonte numeratur) consilium aliquod dare videtur, sive ut ipse B. Varenius l. c. p. 81. loquitur, *sib[us] forma consilii etiam nunc Moabitis, si unus regni vel nunc antevertere p[ro]niteniā possent, præscripti incedit;* hic v. in parte i. c. 15. nudè excidium ejusque tum objectum tum effectus scil. fugam & clamorem prædicit, consilium super. §. 2. *Speciam* verò (2) sequens etiam nonus repugnat versus, ubi Propheta Moabitis tam evasoribus i. e. profugis extra patriam, quam super fitibus in patria, leonem minatur immittendum. Quid si autem Propheta versu quinto (qui locus est noster) consilium fugæ ad Zoar Moabitis dedisset, sequente statim v. 9. jam citato sibi contradixisset, & præterea consilium fugæ frustratio vel frustra fuisset, cum versu illo 9. evasioni h. e. fugæ nullum esse locum prædicat. Præstat igitur verba hic non ut consilium de fuga accipere, sed tanquam rationem, quare cor Prophetæ, prævisione per speculum Propheticum tam horribili Moabitarum excidio & ejulatu, commiseratione affectum, ad vel propter Moabum vociferetur, interpretari: præstat quoq[ue] verbum voicerandi ex proximè præcessit. repetere, quam verbum fugiendi per modum imperativi ex nomine nomine בְּרִיחָה, i. e. projigi ejus, supplere.

S. 12. Expedita sic pluribus quæstione præcipua de Juvenca Trienni, breviores jam lineas de quæstione IV. duce-
mus: quid sibi scil. ascensus Luchith et via Choronajim velit? de qui-
bus Propheta immediatè post hactenus exposita h. l. ita loqui-
tur: *quia (in) ascensu Luchith in fletu ascendet, quia (in) via Cho-
ronajim clamorem contritionis boabunt.* Ad quam quæstionem
responsuri, parallelum conferimus locum apud Jerem. c. 48.
v. 5. ubi Jeremias eadem ferè, quæ Isaías h. l. habet, dicendo:
*quia (in) ascensu Luchith cum fletu aseendet flens, quia (in) desensu
Choronajim hostes clamorem contritionis audiverunt.* Exinde enim
colligimus, duas fuisse publicas in terra Moab vias, sibi quasi
adversas, alteram per clivum in Luchith tendentem, qua
ascendebant; alteram verò per demissum planè locum in Cho-
ronajim, qua descendebant. Utrum v. per viam Luchith ad-
scensum sit Aquilonem versus in Chaldaem, uti Hieronymus
& alii statuunt, referente Christophoro de Castro, Comment. in
Jerem. c. 48. s. p. 373. an verò ascensus Luchith spectaverit Jhu-
dæam

dæam, ita ut via Choronajim sit ex adverso, cœu ali centent? an denique Meridionalem Moabitidis partem, versus torrentem Zared respexerit, per quam in Edomæam itur, prout in nova quadam terræ S. tabula *ascensus Lachis* locatur, definire non valemus, accuratâ veteri Geographia destituti. Per utramque autem viam fugientes Moabitæ cum fletu & ejulatu ituros esse, uterque Propheta hic vaticinatur. Quæritur autem, qvomo-
do hæc verba de *fletu ascendentium* &c. cum præcedente mem-
bro, de profugorum clamore usque ad Zoar, cohærent? B.
Varenius l. c p. 77. censet, dari his verbis *rationem consilii Pro-
phetici*, de fuga ad Zoar, quare scil. Isaïas palantibus Moabitis
non aliud itinerarium suadeat: scilicet, quia exitus reliqui
essent præclusi, lacrymosi, cædibus infesti. Nobis ve-
rò, qvi consilium fugæ ad Zoar ex rationibus paulò antè lauda-
tis hic non agnoscimus, videtur potius his verbis continua-
ri sive *ratio commiserationis* & clamoris *Prophetici*, miserabile
excidium & ejulatus Moabitarum prævidentis, sive continuari
effectus excidi recensio, ita ut *יְהוָה* hæc sit explicationis, per ET
verendum, uti nobiscum censet D. Seb. Schmid. Comment. Isai.
h. I Sed abrumpere hic tenemur, spatio paginarum exclusi.

S. 13. Proinde & qvæstionem V. seqvente Disp. resolvendam,
hic præterimus. Ad usum loci jam expositi qvod attinet, in Theo-
logia controversa is nullus est, inq. & in morali satis exiguum.
Colligitur verò hinc (1.) quod *commiseratio etiam impiis & ho-
bibus in interitu fit contestanda*. Siquidem Isaïas in speculo hic
Prophetico Moabitarum, populi Dei hostium, dolores & clamores
prævidens affectu illo tantopere tangitur, ut dicit: *Cor meum
ad (propter) Moabum clamat*. Animus enim quò nobilior, eò
magis ad affectum misericordiæ est proclivis (2) qvod *fuga in
bello ad tutiora quidem fit licita*, uti Moabitæ sive ad Zoar sive
aliorum hic fugientibus; cavendum tamen publicis est personis,
qui *velles* h. e. primores sive Eccl. s. Reip. sunt, qvale*s profugi*
Moabitæ (כְּרִיחַה qvod alii reddunt *velles ejus*) esse potuerunt,
ne fugâ privatam qværentes salutem, publicum Eccl. s. Reip.
bonum postponant (3) qvod, qvia dolor, fuga & clamor sunt
bellorum effectus, Deus propace humiliiter rogandus & peccata
simul *Moabitica* sint fugienda, quibus ad iram & bella
nobis immittenda Deus provocatur.

Reverendo, Clarissimo & Eruditissimo
DN. M. LAURENTIO JETZEN
De JUVENCA TRIENNI ex MASSA MOAB,
Inter alia Virtutis, constantiae atq; industriae specimina.
publicitus disputaturo
FELICITER !

Dum Tibi de clamore Moab trimaque Juvenca,
De que Zoar Loti differuisse lubet,
Non possum, qvin calcar abhinc, Reverende Vir addam,
Landibus & studium prosequar hisce Tuum:
Hactenus exercent Tefata satisq; resistunt,
Quo minus heu! fructus hic alibi ve metas;
Sea confide! Valens tandem generosaq; Vitis
(Qvalem Te scio, quod Nomina resq; probant)
Flexibus autumni per pulchris tempore surget,
Ac fructum succo nobiliore dabit.
Interea mirè-patientia pectora grator
Et que Virtutis das documenta pia.
Det DEUS adversis finem funemq; cavillis,
Ut validam vitem Te meritumque colant,
Sisq; Lutherani perstesq; Parastata coetus,
Cui lucere magis post mala tanta meres:
Nec moveare Moabitico(qvem video) fasit,
Ast humilis, constans cuncta piusque teras.

† M. Laurentius Jetze:
Valens Vitis meret.

LM^g
A.D. HABICH HORST, D

Ergo Moabitidis cladem Vitulamque triennem
Scribis & Zoarem, nec nisi magna placent,
Magna

*Magna decent magnos, hæc gr ator utriqve, precatus
Vester utrinque ferat commoda magna labor.
Præcipue magnos voveo Tibi, JETZE, Patronos,
Ex merito qui mox Te studiumqve beent.*

Et Summè Rev. Dn. Præfidi & Præclarissimo Dn. Respondenti assurgit

LMq,

JOHANNES MAURITIUS POLTZIUS,
SS. Theol. D. & ad S. Joh. Past.
& Rev. Min. Senior,

Est Moab ex natâ, qvæ rem cum Patre peregit, *Genig. 17*
Vox tuis infamis, qvæ melefacta refert.
Est mundus similis Moabo, confusa notando,
Dum mala mixta bonis, dum bona mixta malis.
Haec tenus &, JETZI, Te mundi forsque favorque
In diversa trahit sive nocere cupit.
Scilicet est fallax mundus sine lege pererrans,
Errat & in mundo, qui meliora sapit.
Dum sic per mundum variè peccatur utrinq.,
Macte tamen fidei rebus, *Amice*, Tuis.
Laudo bonum cœptum, qvô sic versatus in arte
Scripta DEI tractas, qvæ mala qvæq; levant.
Illa Tibi lucem faciant & porrò levamen,
Atq; DEUS tandem mutet acerba benè.

*Ita benè precatur Vero plurimum Reverendo atq;
Clarissimo Dn. M. Respondenti, Amico suo optimo*

JOACHIMUS OTTO, Rect. Sch. Rost.

Qualiter excidium dederint peccata Moabo,
Egregiis scriptò & voce docere placet.
Quin placeat Doctis opus hoc dubitation nulla est:
Comprecor, ut studiis porro placere queas.

*Ita Præclarissimo Dno. Respondenti applaud.
JOH, Grosche Sch. Rost. ConR.*

1600

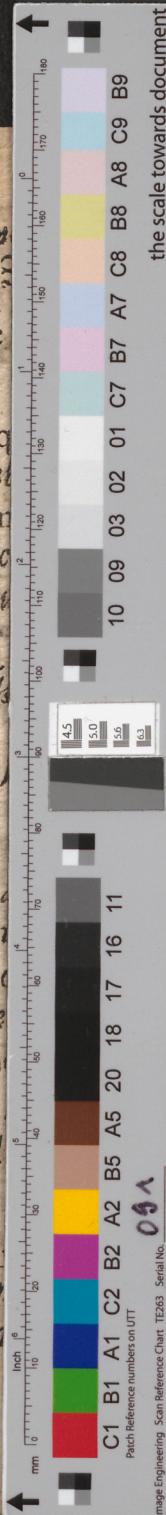
Reverendo, Clarissimo & Eruditissim
DN. M. LAURENTIO JET
De JUVENCA TRIENNI ex MASSA
Inter alia Virtutis, constantiae atq; industrie
publicitus disputaturo
FELICITER!

Dum Tibi de clamore Moah trimaq
Deqve Zoar Loti differuisse lute
Non possum, qvin calcar abhinc, Reveren
Lanibus & studium proeqvar hisc
Hactenus exercent Te fata satisq; resisto
Quò minus heu! fructus hic alibi ve
Sea confide! Valens & tandem generosaq;
(Qvalem Te scio, quod Nomina
Flexibus autumni per pulchris tempore
Ac fructum succo nobiliore dabit.
Interea mirè-patientia pectora grator
Et qvæ Virtutis das documenta pi
Det Deus adversis finem funemq; car
Ut validam vitem Te meritumque co
Sisq; Lutherani perstesq; Parastata coe
Cui lucere magis post mala tanta mi
Nec moveare Moabitico(qvem video)
Ast humilis, constans cuncta plusq;

† M. Laurentius fuisse:
Valens Vetus meret.

A.D.

Ergo Moabitidis cladem Vitulan
Scribis & Zoarem, nec nisi n

the scale towards document

RST, D

em
nt,
agna

Image Engineering Scan Reference Chart T263 Serial No.